

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

obowiązujące w Gabinetcie Logopedycznym LOGOLIS ANNA LIS

Data wprowadzenia: 02.01.2025r. Obowiązuje od: 02.01.2025r.

Zatwierdzone przez: Annę Lis – właścicielkę gabinetu

Standardy ochrony małoletnich – spis treści:

- I. Cel i zakres dokumentu - preambuła
- II. Podstawy prawne
- III. Definicje
- IV. Zasady zapewniające bezpieczne relacje personel-małoletni, zachowania niedopuszczalne wobec małoletniego
- V. Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia małoletnich, kompetencje personelu, zasady rekrutacji personelu,
- VI. Zasady i procedury podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego , klasyfikacja zagrożeń
- VII. Zasady ustalenia planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdy
- VIII. Zasady ochrony wizerunku dziecka
- VIII. Zasady przeglądu i aktualizacji standardów ochrony małoletnich
- IX. Zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym standardów ochrony małoletnich do zaznajomienia się z nimi i monitorowanie ich stosowania
- X. Zapisy końcowe
- XI. XI. Załączniki
 - Oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami
 - Arkusz oceny ryzyka stosowania przemocy wobec małoletniego
 - Karta interwencji
 - Plan wsparcia małoletniego

- Wniosek o wgląd sytuację dziecka
- Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa

Standardy Ochrony Małoletnich

I. CEL I ZAKRES DOKUMENTU – PREAMBUŁA

1. Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka. Każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. /Art 72.1 Konstytucji RP/
2. Standardy ochrony małoletnich są jednym z elementów systemowego rozwiązania ochrony małoletnich przed krzywdzeniem i stanowią formę zabezpieczenia ich praw.
3. Z dniem 2.01.2025 roku w Gabinetcie Logopedycznym LOGOLIS ANNA LIS wprowadzone zostały STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH, których naczelnym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa małoletnim, dbałość o ich dobro, uwzględnianie ich potrzeb i podejmowanie działań w ich jak najlepszym interesie. Każdy pracownik zobowiązuje się traktować dziecko z szacunkiem i empatią, zobowiązuje się respektować jego prawa, uwzględniać jego potrzeby oraz dostosować wymagania do indywidualnych potrzeb rozwojowych oraz możliwości psychofizycznych dziecka, w tym stosować odpowiednie metody i formy pracy oraz poziom komunikacji do dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz dziecka z niepełnosprawnością.
4. Celem niniejszych standardów jest zapewnienie najwyższego poziomu bezpieczeństwa małoletnich pozostających pod opieką gabinetu logopedycznego, poprzez:
 - a) ochronę przed wszelkimi formami przemocy fizycznej, psychicznej, seksualnej oraz zaniedbania,
 - b) określenie zasad postępowania pracowników i współpracowników wobec małoletnich,
 - c) ustalenie procedur reagowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka,
 - d) Zapewnienie dzieciom oraz ich rodzicom lub opiekunom niezbędnych informacji na temat zasad obowiązujących w gabinecie oraz możliwości uzyskania wsparcia w sytuacji podejrzenia, że dziecko doświadcza krzywdzenia.
5. Standardy obowiązują wszystkich pracowników, współpracowników, praktykantów oraz wolontariuszy wykonujących czynności w imieniu gabinetu logopedycznego.

II. PODSTAWY PRAWNE

Niniejsze Standardy wydano na podstawie:

1. Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz.U. z 2021 r. poz. 1249 oraz z 2023 r. poz. 289 oraz 535)
2. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz. U. poz. 1870)
3. Ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz.1606)
4. Ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (t. j. Dz.U. z 2023 r. poz. 900)
5. Ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1781)
6. Konwencji o prawach dziecka (Dz.U.1991 nr 120, poz. 526)
7. Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych (Dz.U. 2012, poz. 1169)
8. Ustawy z 13.05.2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1304 ze zm.) – art. 22b,art. 22c.

III. DEFINICJE

1. **Dane osobowe** – informacje dotyczące pracowników, współpracowników oraz podopiecznych umożliwiające ich pełną identyfikację.
2. **Właściciel** – osoba kierująca gabinetem i zatrudnionymi tam pracownikami.
3. **Gabinet - Gabinet Logopedyczny Logolis, Anna Lis – z siedzibą w Słomnikach**
4. **Pracownik/Personel** – osoba zatrudniona w gabinecie na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, osoba fizyczna prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą, wolontariusz, stażysta, praktykant.
5. **Małoletni/dziecko** - każda osoba, która w świetle prawa nie uzyskała pełnoletności.
6. **Dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych** - dzieci, które uczestniczą w zajęciach organizowanych w gabinecie celem rozpoznania i zaspokajania potrzeb rozwojowych oraz edukacyjnych wynikających z następujących czynników: niepełnosprawności, specyficznych trudności w uczeniu się, zaburzeń komunikacji językowej oraz trudności adaptacyjnych, które wynikają z różnic kulturowych lub ze zmiany środowiska edukacyjnego.
7. **Instytucja** – każda firma/organizacja/instytucja współpracująca z gabinetem.
8. **Standardy** – Standardy Ochrony Małoletnich.
9. **Rodzic/Opiekun** – osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny, albo inna osoba uprawniona na podstawie przepisów lub orzeczenia sądu.
10. **Terapeuta** – osoba prowadząca zajęcia o charakterze terapeutycznym/dydaktycznym.
11. **Pacjent** – Uczestnik zajęć o charakterze terapeutycznym/dydaktycznym – prowadzonych w gabinecie.
12. **Zgoda rodzica/opiekuna** - zgoda, co najmniej jednego z rodziców małoletniego (w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinno-opiekuńczy).
13. **Krzywdzenie** - popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka oraz każde zamierzone lub niezamierzone działanie albo zaniechanie, które negatywnie

wpływa na rozwój fizyczny lub psychiczny dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym rodzica/opiekuna, pracownika gabinetu/poradni i/lub osoby trzecie.

Wyróżnia się następujące, podstawowe formy krzywdzenia:

a) Przemoc fizyczna wobec dziecka. Jest to jednorazowe bądź powtarzające się działanie bądź zaniechanie, wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której ufa.

b) Przemoc psychiczna wobec dziecka. Jest to przewlekła, nie fizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Tak jak w przypadku przemocy fizycznej obejmuje zarówno działania, jak i zaniechania. Do przejawów przemocy psychicznej zaliczamy m.in.: niedostępność emocjonalną, zaniedbywanie emocjonalne, relacja z dzieckiem oparta na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu; nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka, niedostrzeganie lub nieuznawanie granic psychicznych między dzieckiem a osobą odpowiedzialną, nieodpowiednia socjalizacja, demoralizacja, sytuacje w których dziecko jest świadkiem przemocy;

c) Przemoc seksualna wobec dziecka (wykorzystywanie seksualne dziecka). Jest to angażowanie dziecka poprzez dorosłego lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne - np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming - strategie nieseksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (sytuacje takie jak: dotykane dziecka, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy, stosunek seksualny). Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosły, inne dziecko) a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi relacja

władzy, opieki czy zależności. Do innej formy wykorzystywania seksualnego dzieci zalicza się wyzyskiwanie seksualne. Jest to jakiegokolwiek: faktyczne lub usiłowane nadużycie podatności dziecka na zagrożenia, przewagi sił lub zaufania - w celu seksualnym. Wyzysk seksualny obejmuje (choć nie jest to konieczne) czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z wykorzystania seksualnego. Szczególne zagrożenie wyzyskiem seksualnym ma miejsce podczas kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiem seksualnym dotyczy zarówno samych dzieci, jak i opiekunów tych dzieci, mogących paść ofiarą wyzysku.

d) Zaniedbywanie dziecka. Jest to długotrwałe lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka. Może przyjmować formę nierespektowania praw dziecka, co w rezultacie prowadzi do zaburzeń w jego zdrowiu i/lub rozwoju. Do zaniedbywania dziecka dochodzi w relacjach dziecka z osobą zobowiązaną do opieki, wychowania, troski i ochrony.

e) Przemoc rówieśnicza (nękanie rówieśnicze, bullying). Przemoc rówieśnicza ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje: przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie), przemoc relacyjną (wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż), przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie), przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów), cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np. złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę),

f) wykorzystanie seksualne - dotykanie intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika,

g) przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np. przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami).

**IV. ZASADY ZAPEWNIAJĄCE BEZPIECZNE RELACJE PERSONEL-
MAŁOLETNI, ZASADY BEZPOECZNEJ RELCJI DZIECKO-DZIECKO,
ZASADY ZACHOWANIA NIEDOPUSZCZALNE WOBEC
MAŁOLETNIEGO**

Zasady bezpiecznej relacji małoletni-personel

1. Podstawową zasadą relacji między małoletnim, a pracownikami gabinetu jest działanie dla dobra dziecka, z poszanowaniem jego godności i intymności, z uwzględnieniem jego emocji i potrzeb.
2. Zasady bezpiecznych relacji pracowników z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, współpracowników, stażystów i wolontariuszy.
3. Personel traktuje dziecko z szacunkiem oraz szanuje jego prawa oraz potrzeby.
4. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie.
5. Niedopuszczalne jest nawiązywanie z dzieckiem relacji o charakterze seksualnym czy romantycznym.
6. Personel działa w ramach obowiązującego prawa oraz swoich kompetencji.
7. Każdy pracownik jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dzieckiem i każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Wszelkie działania względem dziecka powinny być prowadzone w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji zachowania.
8. Każdy członek personelu w kontakcie z dzieckiem:
 - a) przedstawia się i mówi, kim jest, jaka jest jego rola w opiece nad pacjentem i terapii pacjenta;
 - b) komunikuje się z dziećmi w sposób życzliwy i cierpliwy, okazuje empatię i dobrą wolę w rozmowie;
 - c) zachowuje uczciwość i dobre intencje;
 - d) przekazuje dziecku informacje w sposób dostosowany do jego wieku, przy użyciu prostego języka; informuje o tym, co robi i co się z nim dzieje/będzie dziać; sprawdza, czy dziecko rozumie, co się będzie działo i jakie będą skutki działań medycznych lub terapeutycznych;

- e) upewnia się, czy dziecko wie, że może zawsze zadawać pytania członkom personelu;
- f) zwraca się do dziecka po imieniu w formie preferowanej przez dziecko, respektuje jego tożsamość i ekspresję;
- g) korzysta z alternatywnych form komunikacji z dzieckiem, które tego potrzebuje;
- h) zachowuje wrażliwość kulturową, szanuje i równo traktuje każde dziecko bez względu ze względu na jakiekolwiek cechy, w tym specjalne potrzeby, niepełnosprawność, rasę, płeć, religię, kolor skóry, pochodzenie narodowe lub etniczne, język, stan cywilny, orientację seksualną, stan zdrowia, wiek, zdolności, przekonania polityczne lub status społeczny;
- i) nie krzyczy na dziecko;
- j) nie zawstydzia, nie upokarza, nie lekceważy i nie obraża dziecka;
- k) nie ujawnia informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej;
- l) nie zachowuje się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby);
- m) dostosowanie metod i form pracy do wieku, stanu zdrowia, indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych małoletniego;
- n) podejmowanie czynności wyłącznie o charakterze diagnostycznym i terapeutycznym;
- o) kontaktowanie się z małoletnim wyłącznie w godzinach pracy gabinetu;
- p) uzyskanie zgody rodzica/opiekuna na wykonywanie czynności wymagających bezpośredniego kontaktu z małoletnim;
- q) uzyskanie zgody rodzica/opiekuna na utrwalanie wizerunku dziecka poprzez filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie w celach zawodowych;

Zasady bezpiecznych relacji dziecko – dziecko

1. Równe traktowanie i szacunek dla każdej osoby

- a) Traktuj innych tak, jak chcesz, aby inni traktowali Ciebie;
- b) Pamiętaj, że każda osoba jest kimś wyjątkowym należą się jej szacunek i troska o jej dobro;
- c) Bądź tolerancyjny – szanuj odmienny wygląd, przekonania, poglądy i cechy koleżanek/kolegów. Pamiętaj, że przez różnorodność wzajemnie się ubogacamy;
- d) Masz prawo do zabawy i relacji z każdym dzieckiem, ale pamiętaj, że nie zawsze inne dziecko ma chęć do kontaktu z Tobą w danym momencie. Uszanuj to;
- e) Zachowaj otwartość i bądź wrażliwy na wszystkie osoby, nawet jeśli nie należą do grona Twoich najbliższych przyjaciół. Nie wykluczaj ich ze wspólnych działań, rozmów i szkolnych aktywności.

2. Zasady komunikacji między dziećmi

- a) Zachowuj życzliwość i szacunek wobec koleżanek/kolegów;
- b) Pamiętaj, że każdy ma prawo do wyrażania swojego zdania, myśli i przekonań, o ile nie naruszają one dobra innych osób;
- c) Słuchaj innych, gdy mówią. Nie przerywaj innym, gdy się wypowiadają;
- d) Zachowuj kulturę słowa w każdej sytuacji;
- e) Stosuj formy grzecznościowe;
- f) Pytaj o zgodę na kontakt fizyczny (przytulenie, pogłaskanie).

3. Szacunek dla cudzej własności, prywatności i przestrzeni

- a) Szanuj rzeczy osobiste i mienie innych osób;
- b) Zapytaj, jeśli chcesz pożyczyć od kogoś jakąś rzecz;
- c) Nie przeglądaj prywatnych rzeczy innych osób bez ich zgody. Każdy ma prawo do prywatności;
- e) Nie rób zdjęć, nie nagrywaj ani nie rozpowszechniaj wizerunku kolegów/koleżanek i innych osób bez ich wyraźnej zgody. Pamiętaj, że każdy ma prawo do przestrzeni osobistej. Jeśli inna

osoba potrzebuje chwili samotności, uszanuj to. Naruszanie tej przestrzeni może rodzić konflikty.

4. Zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie

- a) Nie stwarzaj sytuacji, w których ktoś czułby się celowo pomijany, izolowany;
- b) Nie stosuj przemocy fizycznej. Szturchanie, popychanie, kopanie czy siłowe przytrzymywanie kolegi/koleżanki naruszają jego/jej integralność fizyczną;
- c) Szanuj przestrzeń intymną kolegów/koleżanek. Nigdy nie dotykaj ich w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny;
- d) Nie wyśmiewaj, nie obgaduj, nie ośmieszaj, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj kolegów/koleżanek;
- e) Nie wypowiadaj się w sposób obraźliwy o rodzicach kolegów/koleżanek;
- f) Nie zwracaj się w sposób wulgarny do innych;
- g) Pamiętaj, że żarty są wtedy żartami, kiedy nikt z ich powodu nie cierpi. Jeśli tak jest, natychmiast zakończ taką zabawę słowną;
- h) Nie narażaj siebie i innych uczniów na sytuacje zagrażające życiu i zdrowiu fizycznemu czy psychicznemu;
- i) Nie wyrażaj negatywnych, prześmiewczych komentarzy na temat zachowania, pracy, wyglądu kolegów/koleżanek;
- j) Nie zabieraj rzeczy należących do innych bez ich zgody;

5. Sposoby pokojowego rozwiązywania konfliktów

- a) Wycisz się, uspokój, zatrzymaj niepotrzebną kłótnię, zanim stracisz nad sobą kontrolę. Zastanów się, co chcesz osiągnąć. Jeśli to możliwe, podejmij spokojną rozmowę z drugą stroną;
- b) Umów się na rozmowę w bardziej stosownych warunkach, w ten sposób zyskasz czas na konstruktywny dialog. Powiedz, co według Ciebie jest problemem, co przyczyną nieporozumienia, czego oczekujesz;

c) Słuchaj drugiej osoby. Dopytaj o jej odczucia i oczekiwania. Podsumuj to, co usłyszałaś/usłyszałeś dla upewnienia się, czy dobrze zrozumiałeś/zrozumiałaś jej komunikat;

d) Upewnij się, że Twój rozmówca powiedział wszystko odnośnie do swoich odczuć;

Wspólnie wymyślcie rozwiązanie satysfakcjonujące obie strony;

e) Jeśli nie uda się Wam dojść do porozumienia, poproś o pomoc osobę dorosłą, aktualnego opiekuna grupy. Porozmawiaj o tym z Twoimi rodzicami. Nie rozwiązuj konfliktu samodzielnie;

f) Nie bądź obojętny, gdy komuś dzieje się krzywda. Zawsze poinformuj o tym osobę dorosłą.

Zachowania niedopuszczalne wobec małoletniego:

- stosowanie wobec małoletniego jakiegokolwiek formy przemocy fizycznej i/lub psychicznej;
- zachowania wzbudzające poczucie zagrożenia i/lub noszące znamiona przemocy fizycznej
(popychanie, uderzanie, krępowanie, wykręcanie rąk, duszenie, kopanie, szarpanie);
- erotyzowanie relacji (flirt słowny, dwuznaczny żart, zły dotyk, wyzywające spojrzenie);
- seksualizacja relacji (obcowanie płciowe i inne czynności seksualne);
- słowne zastraszanie, upokarzanie, poniżanie, wyśmiewanie, ironizowanie;
- proponowanie małoletniemu alkoholu, wyrobów tytoniowych oraz innych nielegalnych substancji oraz stosowanie ich przy małoletnim;
- obniżanie i niszczenie poczucia własnej wartości poprzez negatywne ocenianie, negowanie uczuć, wzbudzanie poczucia winy, nieadekwatne reakcje;
- ignorowanie i/lub bagatelizowanie potrzeb, obaw i leków dziecka np. strachu przed badaniem;
- szantażowanie, zastraszanie, podnoszenie głosu celem nakłonienia do współpracy;
- ujawnianie informacji wrażliwych oraz danych osobowych małoletniego.

V. ROZPOZNAWANIE I REAGOWANIE NA CZYNNIKI RYZYKA KRZYWDZENIA MAŁOLETNICH

Kompetencje personelu, rekrutacja

1. W każdym przypadku, niezależnie od podstawy zatrudnienia lub nawiązania współpracy, gabinet ustala dane kandydata, jego kwalifikacje oraz kompetencje do pracy z dzieckiem.
2. Przed zatrudnieniem danej osoby w lub nawiązaniem współpracy w innej formie i powierzeniem kandydatowi obowiązków polegających na pracy z dzieckiem gabinet ustala także czy występuje z jego strony ryzyko stworzenia zagrożenia dla dobra i bezpieczeństwa dziecka. Nadto ustala, czy kandydat podziela wartości gabinetu dotyczące poszanowania dzieci oraz ich praw.
3. W trakcie rekrutacji należy uzyskać:
 - 1) dane osobowe kandydata, takie jak imię (imiona) i nazwisko, datę urodzenia, dane kontaktowe, potwierdzone sprawdzeniem dokumentu tożsamości;
 - 2) informacje dotyczące:
 - a) wykształcenia kandydata/kandydatki;
 - b) kwalifikacji zawodowych kandydata/kandydatki;
 - c) przebiegu dotychczasowego zatrudnienia kandydata/kandydatki;
4. W celu uzyskania dodatkowych informacji o kandydatce/kandydacie gabinet może wystąpić do niego/do niej o przedstawienie referencji z poprzednich miejsc zatrudnienia (od poprzedniego pracodawcy) lub wskazanie kontaktu w celu pozyskania rzeczonych referencji. Nieprzedłożenie ww. dokumentu nie może jednak wywoływać negatywnych konsekwencji dla kandydata lub kandydatki;
5. Przed nawiązaniem współpracy z daną osobą, gabinet przestrzega obowiązku weryfikacji danych o karalności;
6. Wszelkie oświadczenia złożone przez osobę, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma działać w ramach gabinetu, zostają włączone do akt osobowych pracownika, a w przypadku ich braku dołączone do umowy cywilnoprawnej;
7. Brak zgody na podpisanie wymaganych oświadczeń wyłącza możliwość nawiązania stosunku pracy lub nawiązania każdej innej formy współpracy.

Kwalifikacja zagrożeń:

1. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
 - 1) popełniono przestępstwo na szkodę dziecka, np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem;
 - 2) doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem, takiej jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie;
 - 3) doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem);
2. W każdym przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka i odseparować je od osoby podejrzewanej o krzywdzenie;
3. Członek personelu, który podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania jej osobie odpowiedzialnej za przyjęcie zgłoszenia;
4. W przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, należy powiadomić opiekuna dziecka, a w sytuacji gdy osoba podejrzewaną o krzywdzenie jest opiekun dziecka, należy powiadomić niekrzywdzącego opiekuna;
5. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony innego dziecka, należy powiadomić również opiekuna dziecka krzywdzącego;
8. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania poufności, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych;
9. Każde zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia dziecka oraz przebieg każdej interwencji dokumentuje się w sposób ustalony w gabinecie - w formie notatki służbowej;
10. Po ujawnieniu przez dziecko krzywdzenia lub w sytuacji podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, osoba odpowiedzialna za organizację i udzielanie wsparcia dziecku opracowuje plan wsparcia dziecka;

11. Uwagę pracownika powinny zwrócić między innymi następujące zachowania:

- dziecko ma widoczne obrażenia ciała (siniaki, ugryzienia, rany, złamania), których pochodzenie trudno jest wyjaśnić, obrażenia mogą być w różnej fazie gojenia;
- podawane przez dziecko wyjaśnienia dotyczące obrażeń wydają się niewiarygodne, niemożliwe, niespójne, dziecko często je zmienia;
- dziecko wyraźnie boi się rodzica lub opiekuna;
- dziecko unika wyjścia z gabinetu, przedłuża czas powrotu do domu;
- dziecko wzdryga się, odsuwa, kiedy podchodzi do niego, dotyka je osoba dorosła;
- dziecko cierpi na powtarzające się dolegliwości somatyczne: bóle brzucha, bóle głowy, mdłości, wymioty itp.;
- dziecko jest bierne, wycofane, uległe, przestraszone, depresyjne itp.;
- dziecko zachowuje się agresywnie, buntuje się, samookalecza się itp.;
- dziecko nadmiernie zakrywa ciało, jest ubrane niestosownie do sytuacji i pogody, nie chce zdjąć wierzchniej części garderoby, nie chce się przebierać;
- nastąpiła nagle i wyraźna zmiana zachowania dziecka widoczna m.in. podczas zabawy;
- pojawiają się niepokojące wytwory pracy twórczej dziecka, niewystępujące wcześniej;
- dziecko moczy się bez powodu, w konkretnych sytuacjach lub na widok określonych osób;
- dziecko otwarcie mówi o przemocy.

Jeżeli z objawami u małoletniego współwystępują określone zachowania rodziców lub opiekunów, to podejrzenie, że dziecko jest krzywdzone jest szczególnie uzasadnione.

14. Niepokojące zachowania rodziców to:

- rodzic/opiekun podaje nieprzekonujące lub sprzeczne informacje na temat dziecka lub odmawia wyjaśnień przyczyn zaobserwowanych obrażeń;
- rodzic/opiekun odmawia, nie utrzymuje, unika kontaktów z osobami zainteresowanymi losem dziecka, w tym pracownikami gabinetu;

- rodzic/opiekun mówi o małoletnim w negatywny sposób, obwinia, poniża, strofuje dziecko na osobności oraz w obecności osób trzecich;
- rodzic/opiekun poddaje małoletniego surowej dyscyplinie, jest nadopiekuńczy lub zbyt pobłażliwy, nie respektuje potrzeb dziecka, odrzuca je;
- rodzic/opiekun wyraźnie zaniedbuje małoletniego, nie zaspokaja jego podstawowych potrzeb w zakresie żywienia, higieny i/lub zdrowia;
- rodzic/opiekun nie respektuje podstawowych praw dziecka, powodując tym samym zaburzenia jego zdrowia i/lub trudności w rozwoju;

15. W przypadku zaobserwowania niepokojących zachowań i uzasadnionych podejrzeń dotyczących domniemanego krzywdzenia małoletniego właściciel oraz personel gabinetu w pierwszej kolejności podejmują rozmowę z rodzicami/opiekunami przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywują ich do szukania stosownej pomocy. W dalszej kolejności monitorują sytuację i dobrostan dziecka, zwracając szczególną uwagę na poprawność i właściwość relacji zachodzących pomiędzy personelem/opiekunem i dzieckiem.

16. Właściciel oraz personel gabinetu dysponują danymi kontaktowymi lokalnych instytucji, organizacji i służb, które zajmują się interwencją i pomocą w sytuacjach krzywdzenia dzieci. Właściciel oraz personel dysponują także informacjami dla dzieci i rodziców na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numerami bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży i w razie potrzeby udostępniają je dzieciom oraz rodzicom.

Linia pomocy pokrzywdzonym, kontakt:

- ☐ telefoniczny pod numerem +48 222 309 900
- ☐ mailowy pod adresem info@numersms.pl
- ☐ czat i wideorozmowa na stronie www.numersos.pl

Niebieska linia, kontakt:

- ☐ infolinia pod numerem 800 120 002
- ☐ mailowy pod adresem niebieskalinia@niebieskalinia.info
- ☐ listowny pod adresem Al. Jerozolimskie 155 03-26 Warszawa

Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży, kontakt:

- ☐ telefoniczny pod numerem 116 111

VI. ZASADY I PROCEDURY PODEJMOWANIA INTERWENCJI W SYTUACJI PODEJRZENIA KRZYWDZENIA LUB POSIADANIA INFORMACJI O KRZYWDZENIU MAŁOLETNIEGO

Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony rodzica, opiekuna lub innych bliskich dorosłych

1. W przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, pracownik ma obowiązek sporządzić notatkę służbową i przekazać uzyskane informacje właścicielowi gabinetu. Notatka musi mieć formę pisemną lub mailową, nie dopuszcza się do sporządzania i przekazywania notatki w formie ustnej.
2. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu z uwagi na stosowanie wobec niego przemocy domowej, a w rodzinie są lub mogą być inne dzieci narażone na krzywdzenie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
3. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
4. W przypadku podejrzenia, że opuszczenie przez dziecko gabinetu w towarzystwie opiekuna będzie godziło w dobro dziecka, w tym zagrażało jego bezpieczeństwu, osoba odpowiedzialna za podejmowanie interwencji może podjąć decyzję o opóźnieniu wypuszczenia dziecka z gabinetu i niezwłocznie wystąpić do sądu rodzinnego o wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.
5. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka należy sporządzić pisemne zawiadomienia, opisujące najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co

najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację, np. relacja do dziecka – ojciec, matka, miejsce zamieszkania albo miejsce pracy lub nauki) i przesłać je do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.

6. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony rodziców, opiekunów prawnych lub innych domowników:
 - a) gdy zachowanie wobec dziecka stanowi przemoc domową należy wszcząć procedurę Niebieskiej Karty poprzez przesłanie formularza „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego właściwego ze względu na zamieszkanie osoby doznającej przemocy domowej w terminie 5 dni;
 - b) gdy zachowanie nie stanowi przemocy domowej, a dziecko doświadcza np. zaniedbania lub relacje w rodzinie są w inny sposób nieprawidłowe (np. rodzice są niewydolni wychowawczo) – należy wystąpić do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodziny;
 - c) W przypadku, gdy doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka lub doszło do innego zagrożenia dobra dziecka ze strony rodziców lub opiekunów prawnych należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka o wgląd w sytuację dziecka.
7. Do udziału w interwencji można zaangażować innych specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach odpowiednich instytucji. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji.

Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu lub innej osoby dorosłej

1. Osoba podejrzewająca krzywdzenie dziecka w gabinecie zgłasza problem właścicielowi, który podejmuje działania w celu zbadania sprawy: rozmowa z dzieckiem, rozmowa z pracownikiem, rozmowa z innymi pracownikami na temat zdarzenia, obserwacja pracownika itd. Właściciel powiadamia także o zaistniałej sytuacji rodziców lub prawnych opiekunów dziecka.

2. Właściciel, po potwierdzeniu informacji, podejmuje działania zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa ogólnego i prawa pracy, stosuje karę porządkową, zawiadamia prokuraturę lub kieruje sprawę do komisji dyscyplinarnej.
3. W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłaszają rodzice lub opiekunowie prawni dziecka właściciel może zaproponować zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia. W zależności od sytuacji właściciel informuje rodziców i dziecko o poczynionych ustaleniach i możliwych formach pomocy psychologiczno-pedagogicznej, a wobec pracownika podejrzanego o krzywdzenie dziecka zostają wyciągnięte odpowiednie konsekwencje prawne.
4. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
5. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu należy niezwłocznie odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi, aż do czasu wyjaśnienia sprawy.
6. W przypadku wszczęcia postępowania karnego przeciwko członkowi personelu w związku z popełnieniem przestępstwa przeciwko dziecku należy bezwzględnie i natychmiastowo odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi aż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.
7. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, do przyjmowania zgłoszeń lub odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci, wówczas interwencja prowadzona jest przez inną osobę wskazaną przez właściciela.
8. Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka polega na sporządzeniu pisemnego zawiadomienia, opisującego najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację) przesłaniu go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.

9. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony członka personelu.
10. W sytuacji, gdy zachowanie było jednorazowe i o niewielkiej intensywności wkroczenia w dobra dziecka właściciel przeprowadza rozmowę dyscyplinującą z członkiem personelu.
11. W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, rekomenduje się rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia.
12. W przypadku znacznego naruszenia dobra dziecka przez członka personelu, osoba odpowiedzialna za standardy przeprowadza wewnętrzne postępowanie w celu wyjaśnienia zdarzenia, określa kroki zapobiegające wystąpieniu takich sytuacji w przyszłości (np. aktualizacja standardów, obowiązkowe szkolenie,) i nadzoruje ich realizację.
13. W przypadku nie zastosowania się Personelu do standardów pomimo ewidentnych objawów przemocy wobec dziecka należy podjąć działania mające na celu ukaranie pracownika oraz ponowne jego przeszkolenie.

Procedura postępowania w przypadku podejrzenia, że małoletni jest ofiarą przemocy ze strony innego małoletniego (dziecka, przed ukończeniem 18 roku życia):

1. W przypadku zaobserwowania sytuacji przemocowych pomiędzy dziećmi, pracownik zobowiązany jest do natychmiastowej reakcji i stosownej interwencji polegającej na powstrzymaniu eskalacji konfliktu i zachowań niedozwolonych. Decyzje dotyczące konkretnego dziecka powinny uwzględniać również bezpieczeństwo pozostałych dzieci czynnie bądź biernie uczestniczących w konflikcie.
2. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w gabinecie np. na zajęciach grupowych bądź w placówce edukacyjnej należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne

i fizyczne dziecka krzywdzonego. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne notatki.

3. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.

4. Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka przez inne dziecko polega na sporządzeniu pisemnego zawiadomienia, opisującego najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację) przesłaniu go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury. W przypadku popełnienia czynu karalnego na szkodę dziecka przez osobę w wieku powyżej 10 roku życia i poniżej 17 roku życia także należy sporządzić pisemne zawiadomienie. W przypadku popełnienia czynu karalnego przez dziecko poniżej 10 roku życia na szkodę innego dziecka należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na zamieszkanie dziecka o wgląd w sytuację dziecka krzywdzącego.

5. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony innego dziecka należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na zamieszkanie dziecka o wgląd w sytuację dziecka krzywdzącego.

6. W przypadku, gdy dziecko doznaje przemocy ze strony dziecka – członka rodziny (rodzeństwo, dalsza rodzina) można wszcząć procedurę Niebieskiej Karty w stosunku do opiekuna, który nie reaguje na krzywdzenie dziecka.

7. Właściciel gabinetu organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb oraz o sposobach reakcji na zdarzenie (poinformowanie sądu rodzinnego, poinformowanie szkoły, poinformowanie opiekunów dziecka krzywdzącego).

VI. ZASADY USTALENIA PLANU WSPARCIA MAŁOLETNIEGO PO UJAWNNIENIU KRZYWDY

1. W sytuacji ujawnienia krzywdzenia małoletniego właściciel samodzielnie lub we współpracy z innym pracownikiem wybranym przez siebie, opracowuje plan wsparcia małoletniego. Wsparcie obejmuje przede wszystkim współpracę z instytucjami pomocowymi oraz objęcie małoletniego szczególną opieką wynikającą z potrzeb w sytuacji kryzysowej na terenie gabinetu.
2. Właściciel tworzy Indywidualny Plan Działania (stanowiący załącznik niniejszej procedury), który jest przechowywany w aktach dziecka, będzie on zawierał informacje o podjętych działaniach oraz o czasie trwania wsparcia. Plan wsparcia obejmuje różne formy pomocy, w tym pomoc prawną, psychologiczną, socjalną, pedagogiczną, medyczną, logopedyczną, fizjoterapeutyczną uwzględniając także współpracę interdyscyplinarną.
3. Plan wsparcia powinien uwzględniać indywidualną sytuację dziecka, m.in. jego wiek, samopoczucie/obrażenia, charakter zdarzenia do jakiego doszło, sytuację rodzinną i zawierać wskazania dotyczące podjęcia przez gabinet działań, których celem jest zapewnienie dziecku bezpieczeństwa i poprawa jego dobrostanu, określenie źródła zagrożenia/krzywdzenia (opiekun lub inna osoba dorosła, personel gabinetu, inne dziecko), określenie czy istnieje zagrożenie dla wypisu dziecka.np.: sposoby odizolowania dziecka od sprawców krzywdzenia; wsparcie, jakie gabinet może zaoferować dziecku; przyjrzenie się czynnikom ryzyka krzywdzenia i podjęcie działań profilaktycznych; skierowanie dziecka i/lub jego opiekunów do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.
4. Plan wsparcia powinien być opracowany w porozumieniu z opiekunami dziecka. W przypadku, gdy opiekun jest osobą krzywdzącą dziecko, wówczas plan należy opracować w porozumieniu z rodzicem niekrzywdzącym lub inną osobą bliską wskazaną przez dziecko.
5. Wsparcia w postaci rozmowy/propozycji skorzystania z instytucji pomocowych w sytuacji kryzysowej udziela się również w razie potrzeby rodzicowi/opiekunowi prawnemu dziecka.

VII. ZASADY OCHRONY WIZERUNKU DZIECKA

1. Właściciel zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Uznaje prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia także pełną ochronę wizerunku dziecka.
2. Pracownikom gabinetu nie wolno w celach prywatnych utrzymywać wizerunku dziecka, a także umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie gabinetu bez pisemnej zgody rodzica/opiekuna dziecka. W celu uzyskania zgody, o której mowa powyżej, właściciel może skontaktować się z rodzicem/opiekunem dziecka i ustalić procedurę uzyskania zgody.
3. Upublicznienie przez pracownika wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody opiekuna dziecka. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do opiekuna dziecka – bez wiedzy i zgody opiekuna.

VIII. ZASADY PRZEGLĄDU I AKTUALIZACJI STANDARDÓW OCHRONY MAŁOLETNICH

1. Standardy ochrony małoletnich obowiązujące w Gabinetcie Logopedycznym Logolis, Anna Lis podlegają przeglądowi przynajmniej raz na dwa lata, w terminie ustalonym przez właściciela oraz każdorazowo w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego, a także w razie nowelizacji istotnych aktów prawnych.

IX. ZASADY I SPOSÓB UDOSTĘPNIANIA RODZICOM ALBO OPIEKUNOM PRAWNYM STANDARDÓW OCHRONY MAŁOLETNICH DO ZAZNAJOMIENIA SIĘ Z NIMI ORAZ MONITOROWANIE ICH STOSOWANIA

Dokument „Standardy Ochrony Małoletnich” jest dokumentem ogólnodostępnym dla pracowników, rodziców/opiekunów oraz dzieci. Dokumentacja dostępna jest na stronie internetowej gabinetu i/lub w wersji papierowej u właściciela gabinetu i/lub w poczekalni.

Osobą odpowiedzialną za monitorowanie realizacji niniejszych Standardów jest właściciel. Każdy pracownik został zapoznany z Standardami Ochrony Małoletnich i podpisał oświadczenie (stanowiące załącznik do niniejszych standardów) o zapoznaniu się z nimi.

X. ZAPISY KOŃCOWE

1. Dokument ten został opracowany na podstawie aktualnie obowiązujących aktów prawnych. Standardy
2. Ochrony Małoletnich zostały zatwierdzone z dniem 02.01.2025r. i wchodzi w życie w trybie natychmiastowych w dniu ich ogłoszenia.
3. Udostępnienie następuje w sposób umożliwiający zapoznanie się z nią przez personel gabinetu, dzieci i ich opiekunów w szczególności poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną, poprzez zamieszczenie na stronie internetowej gabinetu oraz udostępnianie wydrukowanej wersji w poczekalni.

XI. ZAŁĄCZNIKI

- Oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami
- Arkusz oceny ryzyka stosowania przemocy wobec małoletniego
- Karta interwencji
- Plan wsparcia małoletniego
- Wniosek o wgląd sytuację dziecka
- Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa
- Lista instytucji, do których można skierować rodzica potrzebującego wsparcia dla siebie i dziecka